

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 22 Δεκεμβρίου 1833

Ἄριθ. 51+140

Ἐπιταμι

μιά φορά και τὸ ξαναλέγομε, ὅσοι θέλετε νὰ γράψετε τίποτα, πληρωμὴ δὲν πέρνω, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχετε τῆς υπογραφῆς σας, και νὰ ἦναι σύντομα, γιατί, ἀδερφοί, ἔχομε σαράντα και πενήντα γράμματα τὴν μέρα, ὅταν λοιπὸν σεῖς ἔχετε μπανταχοῦσεσι, πότε νὰ πῆς διαβάσω και πότε νὰ τῆς γράψω, και μάλιστα τὴν πού ἔχω και δικη περιβόητη με τὸν Καρύδη, γιὰ μιὰ δραχμὴν ἔλασθε ὅλα με οἰκονομία, γιὰ νὰ δῶμε πὼς θὰ τοῦ τὴν πληρώσωμε.

Ὀρίε Νικόλα

Τεῖτσο κρηπεῖωλὴ τοῦ Περαῖα, ἔτσι νὰ συχωρεθοῦν τὰ πειθαμένα σου και σὺ μαζί μ' αὐτοῦ, και ἀνάμεισά σ' αὐταῖς τῆς εὐρηταῖς ποῦ ἔργονται, στείλε, καυμένη, τὰ ρούχα τοῦ φυλακωμένου τοῦ Κόκλα τοῦ Θεόδωρου Βελώνη ἢ Μηνονιάτη, ἀφοῦ, καθὼς λέγει, ὁ ἄνθρωπος δὲν σου χρωστᾷ τίποτα. Ἄν λυπᾶσαι τὰ ἐξόδα, στείλτα σὲ μένα και γὼ πληρῶν τ' ἀγῶγι, μ' ὅλη τὴν στενοχωρία ποῦ ἔχω, πὼς νὰ πληρῶν τὴν μιὰ δραχμὴν τοῦ Καρύδη. Ἀφοῦ λοιπὸν κένω γὼ μιὰ τέτοιαν θυσία, κένε και σὺ, ὅτι, μπορέσης και σοῦ στέλνω κ' ἐγὼ τὴν Λαμπρὴ ἓνα κόκκινο και κεντητὸ μάλιτα αὐγὸ. Ἀντίο λοιπὸν, σὺ, τὸ ξέρω γὼ, εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος, και σὰν θέλης δὲν θὰ φανῆς τσαναμπέτης. Ἐπειτα ἀπὸ φυλακωμένο ἄνθρωπο τί περιμένεις; Τὸν ἔραγε ἢ ψύρα. Εἶναι δικαίον αὐτό; Θέλεις σένα νὰ σὲ φάγῃ ἢ ψύρα; Ὁχι. Λοιπὸν σου φάτην σὺ, πρὶν φάει αὐτὴ τοῦς δυστυχισμένους ἄνθρώπους. Ἀμήν.

Παλιάνθρωπέ μας.

Γράψε και γιὰ τὸν ἄγριον Ἀνθιμον Μανουσόπουλον τὸν ἱεροδιαβόλο τοῦ Βρυσακί ποῦ τὸν ἔδωξε ὁ Σημόπουλος ἀπὸ τὸ σχολεῖον του γιατί τὸν κατὰλαβε τί κουμάσι εἶναι, νὰ μὴν ἀνεβαζῇ τὰ παιδιὰ στὴν ἔδρα και τὸν ψυρίζουν στὸ κεράλι και πότε εἰς τὸν λαιμὸ, ὅπως μιὰ φορά, ἀπὸ δῶ και δυὸ χρόνια, ὅταν ἦταν δάσκαλος στὸ σχολαρχεῖο τῆς Ρόμβης και ἦρθε ἓνας κύριος με τὴν κόρη του και κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἔδρα και τῆς ἔδωσε ἓνα γαρούφαλο, ποῦ πάντα συνειθίζει νὰ βαστά, και ὅταν γελοῦσαν τὰ παιδιὰ εἶπε, — Τί γελάτε βρὲ, μπροστὰ στὸ ἀξιώτιμο κορίτσι, γι' αὐτὰ και γι' αὐτὰ δὲν τὸν ἔκανε και ὁ Μητροπαλούκης παπᾶ. Πέ; του λοιπὸν νὰ συμμαζευτῇ.

Σημ. Παλιάρθ. Συμμαζέψου, λοιπὸν, δικάσε, νὰ μὴ σὲ πάρῃ ὁ δικάλος ποῦ θὰ σὲ πάρῃ, διαόλου γέ, σὺ μὰς ἔλειπε; και μὰς ξερουνοίστηκες και σὺ. Ὅριτε και ἄλλος τραγογένης, ὄριτε και ἄλλος φρέσκος μουστερῆς, ὄριτε μουτρα ἀπορηάτικα, ὄριτε μασκαράδικα μουτρα, με σχῆμα ρασοφόρου. Σὺ ρέ, ἂν τραβᾷ, ἔτσι, θὰ καταντήσης μιστώ; ε; ε; και ἀπὸ τὸν Καρύδη.

Παλιάνθρωπε.

Κατηγορεῖτε τὸν κ. Βάση, ὅτι θὰ κένῃ χάριεις τὸν κ. Σεμιτέλο και θὰ ἐγκρίνη τὸ βιβλίον του. (1) Τι νὰ σοῦ πῶ, ἀδερφέ, και ἐγὼ τὸ βρῖσω λίγο πράξενο (2), ὡνὰ κρῖνον βαθεῖται τὰ βιβλία τῶν δασκάλων τοῦς (3). Και τὸ κακὸ εἶναι, ποῦ δὲν εἶναι μονάχα ὁ Βάσης, ἀλλὰ εἶναι τῆς ἰδικῆς ἐπιτροπῆς και ἓνας ἄλλος ἀκόμα κριτής ποῦ ἔχει ἐπίσης ἀνάγκη ἀκόμα τοῦ δασκάλου του. Ἐγὼ τοῦς κριτὰς αὐτοῦς δὲν τοῦς παραξέρω, ἀλλὰ ἂν ἦναι ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἀπορίψουν τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ Σεμιτέλου διότι εἶναι μεταφράσις. ἤγουν κλειψιμέιχο, και μὴ σοῦ φανῆ παραξένο ἂν ἓνας, κοτζῆμ καθηγητῆς τοῦ Παναπιστημίου κλέφτη ἔνα βιβλίον και τὰ παρουσιάζῃ γιὰ δικὰ του—πρῆγμα ποῦ μπορεῖ νὰ τὸ μάθετε και ἀπὸ τὸν πρόλογο τῆς Γραμματικῆς τοῦ Κορινιώτου, και πὼς ἓνας Ἕλληνας παρουσιάζει γιὰ δικὰ του τὰ γερμανικὰ βιβλία, και οὕτω καθεξῆς.

Σημ. Παλιάνθρωπου Νά, ἀδερφοί, τί συμβαίνει γιὰ νὰ σὲς δῶσω νὰ καταλάβετε και εεῖς και γὼ. Αὐτοὶ οἱ δασκάλοι τρώγονται τὴν μετὰξὺ τοῦς, γιατί ἡ βουλή ἔκανε ἓνα νόμο, ποῦ λέει, πὼς ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον χρόνον, ἔτσι θαρῶ λέει, θὰ πᾶψῃ ἐκεῖνη ἡ μασκαροδουλειὰ ἀπὸ τὸ νὰ βγαζῇ κάθε δάσκαλος και κάθε δασκαλάκι και ἀπὸ μιὰ φυλλάδα και νὰ τὴν μπαζῇ στὰ σχολεῖα, με τέτοιον τρόπο, ὥστε σὲ κάθε ἓνα μῆνα ν' ἀλλάζουν οἱ σπουδαστῆς και φυλλάδες, γιατί εἶπε λέει, τοῦ ἐνοῦς ἡ γραμματικὴ ἢ ἀριθμητικὴ ἔχει περισσότερα γράμματα μέσα και τοῦ ἄλλουνοῦ τὰ ἔχει ἀνάποδα, και δὸς και πληρῶνομε κάθε μέρα και νέα βιβλία, και ἂν

(1) Ἀνάθεμά με και ἂν ἔγραφα ἐγὼ τέτοιο πρᾶγμα ποτέ.
 (2) Και γὼ περισσότερο, γιατί δὲν καταλαβαίνω περὶ τίνος πρόκειται.
 (3) Ἄ, τότε καταλάβα, εἶναι γιὰ τὰ βιβλία τὰ διδασκικὰ ποῦ θὰ κρῖνη ἡ ἐπιτροπὴ, και ἀρξίσατε τὴν φαγομάζα.

έφορον πρὸς τὸν φάει κουλὸρ, φτάνει μοναχὰ νὰ φανῆ τιμία, ἐκεῖνο μόνο πού ἐθριάμβευσε καὶ πάλι ὁ Παληάνθρωπος, εἶναι ὅτι ἀνέλαβαν τὴν διευθυσι τοῦ σπουδαιότατου αὐτοῦ κατὰ-στημα εὐγενέστατες κυρίες, ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ὁποίων ἐξαρτάται, σὰν φιλόστοργες γυναῖκες πού εἶναι, ἡ σωτηρία τῶσων ἀθῶων πλασμάτων. Ἐκερδίσαμε τὴν νίκη τοῦ θριάμβου, μὴ καν γυναῖκες συμβουλάτορες, αὐτὸ μᾶς φτάνει, τὴν αὐταῖς ἄς κάνουν ὅ,τι θέλου, ὡς ἐδῶ ἔφτανε ἡ δικαιοδοσία μας, πέρα πέρα στόπ.

Μ' αὐτοὺς τοὺς ὑραίκοις δρόμους μας νὰ πῶς θὰ κατάντησούν νὰ περπατοῦν ἡ γυναῖκες.

Σὰς παρακαλοῦμε

δὲν μᾶς λέτε πού πουλοῦντε, Παληάνθρωπε, αὐτὰ τὰ λαχεῖα τοῦ βραχιολιοῦ γιατί θέλομε ν' ἀγοράσωμε καὶ δὲν βρίσκομε πουθενά.

Πολλοὶ ἀγορασταί.

Ἀπάντησις Παληάνθρωπου. Ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ λαχεῖον τοῦ βραχιολιοῦ κατάντησε σκάνδαλον, εἰς τὸ ἀμέσως μεθαιριανὸ φύλλο θὰ σὰς ἀπαντήσω νέντα σκέτα, γιατί ἐγὼ κατάντησα νὰ βρῶ τὸν πελά μου, χωρὶς νὰ ξέρω τίποτα, καὶ ἀπλῶς γιατί εἶπα ἓνα καλὸ λόγῳ κοντεύετε νὰ μὲ κάnete καὶ κλέφτη, ὅπως μὲ λέγει πῶς εἶμαι καὶ ὁ Καρύδης.

Βγήκε ἡ πομπὴ στὸ δρόμο κ' ἀναγέλα τὺς διαβάτας.

Παληάνθρωπέ μας.

Ἀπ' τὴ Κόρινθο. Ὁ Βλάσης ὁ Μπεργιόλας ὁ δημοδιδάσκαλός μας ὁ φορατζῆς τῶν παιδιῶν μας, ἀμα πού διάβασε τὸν Παληάνθρωπο ἔπερνε σὲ δύο μέρες πενήντα μιλία τὴν ὥρα, ἀλλὰ τῆς προγυμνάσεως πού κάνει μέσα στὸ σχολεῖο παράνομα δὲν τῆς ἐπαψε, ἀν καὶ ὁ προϊστάμενός του ἔκανε ἐκθεσὶ στὸ ὑπουργεῖο γι' αὐτὴ τὴν δουλειά. Μίλησε τοῦ ὑπουργοῦ νὰ δοῦμε θὰ τοῦ βάνη γνάσι.

Σημ. Παληάνθρωπου. Τὶ γινῶσι νὰ τοῦ βάνη πού ἔχει κεφάλι ἀπὸ κολοκκῦθια κόκκινη. Ἡ διορθωσίς του κρέμεται ἀπὸ σὰς, μὴ στέλετε τὰ παιδιὰ σας, νὰ τὰ προγυμνάσῃ, κοντὸς ψαλμός ἀλληλουκία.

Ἐβίβα τοῦ Τρικοῦπη καὶ ἄς βάζῃ ὅσο θέλει φόρο στὰ πιωτά. Καπνὸς καὶ κρασί, ὄλα καπνὸς ἄς γίνου.

Σωτήρ μας Παληάνθρωπε.

Γιὰ τὸν Θεὸ μίλησε, φώναξε χάλασε τὸν κόσμῳ γιὰ νὰ σωθοῦμε. Παρακάλεσε ὅπως μπόρεσῃς νὰ μᾶς διορθώσουν τὸν δρόμῳ πού πᾶμε στὸ Βαρβάκειο πού κατάντησε κοπρῶνας καὶ

Νὰ πῶς κοιμῶνται ἡ μεθυμένες ἀπὸ τοὺς χοροὺς. *Μαχὴ μου.*

λασπῶνας μέσα στὸν ὁποῖο τσαλαβουτοῦμε κάθε μέρα γιὰ νὰ πᾶμε στὸ μάθημα. Πνιγῶμαστε, γιὰ τὸ Θεὸ, θ' ἀρρωστήσωμε, θὰ ψυφῶσωμε θὰ κακαρώσωμε κάμμιὰ μέρα καὶ ἀπὸ τὸ κρῦ, γιατί ἐκεῖνοι οἱ ἀναθεματισμένοι ἐπιστάταις μᾶς ἀφίνουν μιὰ ὥρα ἀπόξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ τσιρτουρίζομε. Τὶ κατὰστασις εἶναι αὕτη, καὶ μεῖς ἀνθρώποι εἶμασθε καὶ μετς ψυχὴ μέσα μας ἔχομε, γιατί μᾶς τυραννᾶνε ἔτσι.

Σημ. Παληανθ. Στὸν κουρὸ τὴν μπόρτα θέλεις χτύπα θέλεις βρόντα, τίποτα δὲν γίνεταί γιατί ἐδῶ πλέον στὴν Ἀθήνα κατάντησαμε ὄλοι κουροί, καὶ ὅσο φωνάζει τινὰς, τόσο αὐτοὶ οἱ κύριοι δημάρχῳ καὶ σύμβουλοι μᾶς κοροιδεύουν, μόνο ὁ δρόμος τοῦ Βαρβάκειου εἶναι γουρουνοδρόμος, δὲν βλέπετε οὔτ' ὅλη ἡ Ἀθήνα κατάντησε μιὰ σωστὴ γουρουνούπολις; Τέτοιζ γουρούνια πού εἶναι αὐτοὶ τέτοια κατάντησαν καὶ τὴν πόλι μας.

Κύριε Παληάνθρωπε.

Ἐπήγαμε προχτές μὲ τὸν ἄνδρα μου στὸν ὀδοντολατροῦ Τσιμονίδη τὸ σπίτι νὰ μᾶς πληρώσῃ τῆς 18 δραχ. πού μᾶς χρωστᾶ καὶ μᾶς κρέμισε ἀπὸ τὴν σκαλα μὲ κλοτσάις καὶ μὲ βρισές. Εἶναι τρόπος εὐγενικός αὐτός; *Ἀγγελικὴ Κυριακῆ.*

Σημ. Παληανθ. Τὶ νὰ σὰς πῶ κυρά μου, τέτοια ἀνατροπὴ ἔχει καὶ ἔτσι φέρνεταί σὰν γάϊδαρος, περνάστε τον καὶ σεῖς στὸν Παληάνθρωπο γιὰ νὰ μάθη ἄλλη φορὰ τὸ φέρεσθαι, κῦτταξε ὄλω, νὰ μὴ τύχη καὶ ζαναπατήσῃ στὸ σπίτι του, γιατί ἂν τοῦ πέσετε στὰ χέρια θὰ σὰς ξεριζώσῃ ὄλα τὰ δόντια μὲ τὴν ταναλία του. Ὅσο γιὰ τῆς 18 δραχ. μαί σας, αἰωνία των ἡ μνήμη, καὶ ἀγωγὴ νὰ τοῦ κάnete δὲν θὰ σὰς τῆς δώσῃ. *Σεμπέρδεψε.*

Κύρ διευθυντή.

Τρεῖς πρόλαβε, γιὰ τὸν Θεὸ, σώσον τὸν λαόν σου, νὰ ευχαρηθῶν τὰ πεθαμένα σου καὶ σὺ μαζί. Νὰ ἐκεῖ κάτω στὸν Περαιὰ στὸ σπίτι τοῦ Παπούχερ καὶ στὴν ἀποθήκη τοῦ Πινέλλα ἀποθήκεψαν κοντὰ ὀχτακόσας κάσας πετρέλαιον καὶ εἶναι καὶ κοντὰ καὶ σιδηρουργεῖο. Ἀμὰν σὲ παρακαλοῦν ὄλοι οἱ ἐκεῖ κοντὰ καταστηματαρχίδες, νὰ τοὺς σώσῃς πρὶν καοῦν σὰν ποντίκια.

Τρεῖς, γιὰ τὸ Θεὸ, νὰ νὰ, θαρροῦν πῶς εἶναι αὕτη ἡ ὥρα ἀναψε καὶ φούντωσε. Τρεῖς καὶ κἀκε ὁ Περαιῆς. Ἀκόμα κάθεσαι; Αἱ ζεῖι στὸν δικόλο λοιπὸν μαγκουφῃ καὶ σὺ, ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ κἀνης τὸ καλὸ.